

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38481

гр. София, 19.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
закрито заседание на 19.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **12048** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АПК във връзка с чл. 405 от Кодекса на труда. Образувано е по жалбата на ДЗЗД „ГРИЙН ПАРТНЪРС-БКС“, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Ц. чрез пълномощник адв. И. Г. против принудителни административни мерки по т. 3 до т. 22, приложени с Протокол за извършена проверка № П. от 03.11.2025 г., съставен от служители на дирекция „Трудова мобилност“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на приложените принудителни административни мерки по т. 3 до т. 22 от № П. от 03.11.2025 г., съставен от служители на дирекция „Трудова мобилност“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“. Обосновават се доводи, че предварителното изпълнение би могло да причини на дружеството значителна вреда, която не може да бъде възстановена при положителен изход от обжалването. Изтъква се, че с процесните ПАМ оспорващият е задължен да начисли и изплати на 28 работници в пълен размер трудовите им възнаграждения за месеците май, юни, юли, август и септември 2025 г., което ще доведе до повторно плащане на възнаграждения възлизаци в размер на над 70 000 лв. Действително, възстановяването на тези суми работодателят може да бъде търси по общия исков ред, но това би му струвало допълнителни средства. В тази насока се изтъква, че връщането на недължимо платени възнаграждения е неосъществимо предвид разпоредбата на чл. 271, ал. 1 от КТ, съобразно която работникът или служителят не е длъжен да връща сумите за трудово възнаграждение и обезщетения по трудово правоотношение, които е получил добросъвестно. С оглед на това е обоснован извод, че вредата освен значителна е и непоправима. Само по себе си евентуалното изпълнение на предписанията за изплащане на трудовите възнаграждения в пълен обем, би представлявало изключително голямо затруднение за дружеството, тъй като то би се изправило пред невъзможността да се разплати със своите изпълнители по сключените с тях договори, да изплати последващи трудови възнаграждения, както и да погаси текущи задължения към държавата, поради факта, че ще бъде задължен да плати два пъти на работници и служители, на които реално вече е платено веднъж дължимото се

трудова възнаграждение в пълен размер. Прави искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение.

Ответникът ИА „Главна инспекция по труда“ в съпроводителното писмо, с което жалбата и административната преписка са изпратени в съда, изразява становище за неоснователност на искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение. Изтъква, че по делото не са представени убедителни доказателства за настъпване на неблагоприятни имуществени последици на оспорващия, които могат да бъдат квалифицирани като трудно поправима вреда в смисъла, вложен от законодателя. Счита, че посочените от дружеството основания за спиране не могат да се противопоставят на обществените интереси във връзка с развитието на трудово-правните отношения в държавата, които се охраняват с наложеното по закон предварително изпълнение. Моли за отхвърляне на искането за спиране на предварителното изпълнение.

Искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като подадено от надлежна страна, в законоустановения срок. Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

С приложените на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ принудителни административни мерки, обективирани в Протокол за извършена проверка № П. от 03.11.2025 г., съставен от служители на дирекция „Трудова мобилност“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, ДЗЗД „ГРИЙН ПАРТНЪРС-БКС“, в качеството му на работодател, е задължено да изплати на поименно изброени свои работници пълния размер на трудовите им възнаграждения, които са договорени в сключените с тях трудови договори за месеците май, юни, юли, август и септември 2025 г.

Съгласно чл. 405 от КТ принудителните административни мерки по ал. 1 на чл. 404 от КТ, каквито са оспорваните в настоящото съдебно производство, могат да се обжалват по реда на АПК, като обжалването не спира изпълнението им.

В процесния случай от формална страна, тъй като се касае за предварително изпълнение *ex lege*, което стои извън преценката на административния орган, за него не съществува задължение да го обосновава и аргументира в решението си по чл. 404, ал.1, т.1 от КТ. Доколкото в КТ не са регламентирани основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на акта, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 във вр. ал.2 от АПК. Допуснатото в хипотезата на чл. 405, изр. 2 от КТ предварително изпълнение е обусловено от законовата презумпция за подлежащ на приоритетна защита значим обществен интерес за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, засягащи правата и интересите на работниците и служителите. За да бъде преодоляна тази законово регламентирана защита, оспорващият трябва да докаже (и то въз основа на нови обстоятелства), че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда - чл. 166, ал. 2 във връзка с ал. 4 от АПК. В случая от страна на оспорващия не са посочени конкретните вреди от предварително изпълнение на оспорените предписания по вид, размер, вероятност от настъпване, същественост и поправимост. Освен неуточнени, тези вреди не са и установени. Липсват доказателства, които по категоричен начин да установяват характера и размера на вредите. Те не могат да се предполагат, нито да се извеждат само от характера на издадения акт. С оглед на това следва да се приема, че не се касае за ефективно увреждане, а само за вероятност от негово настъпване.

Изцяло неотнормено към предмет на производството е твърдението на оспорващия, че начисляването и изплащането на трудовите възнаграждения на 28 работници в пълен размер за месеците май, юни, юли, август и септември 2025 г. ще доведе до повторно плащане на възнаграждения възлизащи в размер на над 70 000 лв., като възстановяването на тези суми при

отмяна на приложените принудителни административни мерки би струвало допълнителни средства. Така изтъкнатите вреди са обичайна последица от прилагане на предписанията, а не вреди, които се характеризират с изключителност или значителност по смисъла на закона. Правоотношението по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е между работодателя и контролния орган, а не между работодателя и неговите работници/служители, спрямо които са установени нарушения при начисляването и изплащането на трудовите им възнаграждения. Тези вреди не са от естество да преодолеят съображенията за защита на общественния интерес, каквато е целта на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение.

Нормата на чл. 405, изр. второ от КТ цели активно въздействие чрез актовете на органите на Инспекцията по труда за защитата на засегнатите социални права и гарантиране на законните интереси на работниците и служителите. Въведената от законодателя бързина при отстраняване допуснати нарушения по Кодекса на труда не нарушава правата на работодателя в случай на евентуална неправилна преценка на контролните органи. След приключване на съдебния спор по законосъобразността на издаденото предписание, ако резултатът от оспорването е благоприятен за работодателя, той може да предприеме защита на интересите си по общия съдебен ред, при извършени недължими плащания.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира, че предварителното изпълнение на задължителните предписания по т. 3 до т. 22 от Протокол за извършена проверка № П. от 03.11.2025 г., съставен от служители на дирекция „Трудова мобилност“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ не биха могли да нанесат на работодателя ДЗЗД „ГРИЙН ПАРТНЪРС-БКС“ вреди, които да засягат или накърняват негов водещ имуществен интерес, който да е със същата или по-висока степен на важност от тази на публичния интерес, който законът охранява. Нивото на засягане на дейността на работодателя, свързана с евентуално разходване на средства не е по-голямо от необходимото за постигане на целите на предварителното изпълнение на акта.

Предвид това и на основание чл. 166 ал. 2 и ал.4 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на ДЗЗД „ГРИЙН ПАРТНЪРС-БКС“ чрез пълномощник адв. И. Г. за спиране на предварителното изпълнение на приложените принудителни административни мерки по т. 3 до т. 22 от Протокол за извършена проверка № П. от 03.11.2025 г., съставен от служители на дирекция „Трудова мобилност“ при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.